

РЕШЕНИЕ

№ 93

гр. гр. Добрич, 03.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в публично заседание на осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Теменуга Ив. Стоева

при участието на секретаря Билсер Р. Мехмедова Юсуф като разгледа докладваното от Теменуга Ив. Стоева Търговско дело № 20223200900066 по описа за 2022 година

Постъпила е искова молба от П. К. А. ЕГН ***** от гр.Добрич,ул.****№49,чрез адв.Н.В.,ДАК,служебен адрес:гр.Добрич,ул.****№9,ет.3,офис 13 срещу „ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ“АД,ЕИК 030269049,със седалище и адрес на управление:гр.София,1504,район Оборище,бул.****№68 с цена на иска сумата от 60 000 лв.,с правно основание чл.432 ал.1 от КЗ във вр.с чл.45 и чл.51 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД.

Исковата молба е препратена по подсъдност на настоящия съд,допустима и редовна е.Ищецът е освободен от внасяне на държавна такса и разноски по делото.

В исковата молба се излагат следните обстоятелства:

Ищцата П. К. А. живеела на съпругески начала с *** от около седем години в дома на родителите му.

На 05.03.2017г. около обяд *** е управлявал мотоциклета си „Хонда „ВФР 750Ф с ДК*** в гр.Добрич,по ул.**** по посока от околоръстния път към центъра на града.Пътят е бил ненатоварен,а в този момент изобщо е нямало автомобил по него.Пред бившите „Вторични суровини“ е имало спрял автомобил „Тойота Рав 4“,с ДК***.В момента,в който *** приближил автомобила,водачът му потеглил и на практика му препречил пътя.*** се опитал да изпревари автомобила,но той продължил движението си под ъгъл ,навлязъл около метър в съседната лява лента и последвал удар в задната лява част на автомобила,на отстояние около 0,55 м.от левия му габарит.При този удар мотористът буквално излетял от мотоциклета и паднал на земята.

След инцидента е съобщено на органите на полицията и бърза помощ,но въпреки намесата на лекарите,лицето,което ищцата приема като свой „съпруг“ е починало.

Автомобилът ,който е станал причина за настъпване на ПТП е собственост

на В. Д. П. и е бил управляван от него.Застраховката „Гражданска отговорност „на автомобиля е в застрахователната компания на ответника,а полицата е №BG /08/116001184585 ,със срок на валидност до 24.04.2017г.Във връзка с това ПТП е образувана преписка ДП №186/2017г.по описа на I-во РУ на МВР Добрич,което приключило с Постановление за прекратяване.

Въпреки това постановление ищцата счита,че причината до голяма степен е във водача на автомобиля,тъй като в случай,че той не беше препречил пътя на ***,то нямаше да се стигне до ПТП.Водачът на автомобиля не просто се включва в движение ,без да се е уверил,че няма да попречи на движещите се по лентата,която смята да заеме,водачи,а я пресича цялата и навлиза с един метър в следващата лента за движение.

Сочат се нарушения на чл.5,8,15 и 16 от ЗДвП.

Мястото на ПТП се намира на път с ширината 10.70 м. и три ленти за движение.Най-дясната пътна лента,по която се движили двамата водачи е с ширина 3,60м. и е с посока за движение от околоръстен път към гр.Добрич,а останалите две са за движение в обратна посока.Автомобилът е с широчина 1,81 м.,а мотоциклета-0,70м.Двете превозни средства са се движили по дясната пътна лента.В случай,че водачът на автомобиля беше спазил правилата за движение на МПС,визирани в чл.8 и чл.15 от ЗДвП и се беше движил възможно най-вдясно,което означава на около 0,50 м. от десния край на пътното платно,то за мотоциклета би останало разстояние в същата лента 1,79м.

Като се има предвид ,че водачът на автомобиля е нарушил и забраната на чл.16 от ЗДвП ,като безпричинно е навлязъл в средната пътна лента с около 1 метър ,то тогава категорично става ясно,че именно това негово поведение е причина за настъпването на ПТП.

В известен смисъл вината е и на ***,тъй като се е движел с висока скорост,но това може да бъде единствено предпоставка за определяне на съвина.

При смъртта си *** е бил само на 30 години.От това ищцата претърпяла неимуществени вреди,които дори не може да опише.Въпреки че нямали сключен граждански брак,всички техни роднини,приятели и съседи ги възприемали като съпрузи.Живеели при взаимно уважение и разбирателство.Имали планове за сватба ,деца и всичко останало,което е нормално за едно семейство.За съжаление,след инцидента ,тези радости са невъзможни за ищцата.Тя изживяла ужас,който продължава и понастоящем да изживява.Вместо да празнуват празниците си,тя погребала приятеля си толкова млад.Липсата му е направо непоносима,тя не е могла да бъде преживяна от ищцата.Неговото присъствие не може да бъде заменено от никого и нищо.Все още живее в дома,където са живели с починалия,но това в никакъв случай не компенсира липсата му.Когато починал той бил на 30 години,а ищцата на 24 години-възраст на която бъдещето било пред тях.Имали толкова много съвместни планове,а сега всичко се „срутило“.Животът на ищцата вече не е същия.След смъртта му ,едно от най-често посещаваните места от ищцата са гробищата,а това не спомага да се разсее скръбта ѝ,която и без друго не отшумява.

Предявена е застрахователна претенция пред ответното дружество от 23.02.2022 г. за изплащане на неимуществени вреди в размер на 60 000лв.,който размер ищцата смята за справедлив за претърпените от нея

морални и психически травми.

Претендира се освен обезщетение и лихва за забава, считано от 05.03.2017г. до датата на окончателно изплащане на обезщетението.

В писмен отговор ответникът излага следното:

На основание чл.378 от КЗ искът се оспорва като погасен по давност.

На следващо място искът е неоснователен, тъй като застрахователят е изпълнил своите задължения, образувал е преписка по щета под №211107117/23.02.2022 г. и като се е запознал с констатациите на специализираните органи по досъдебното производство и прокуратурата по преписка №263/2017г. по описа на ОП Добрич, изложени в Постановление за прекратяване на наказателното производство от 21.03.2018г. , е направил обоснован извод за липса на основание за уважаване на претенцията на г-жа А.. Липсват предпоставки за ангажиране на гражданската отговорност на водача на л.а. "Тойота Рав 4" с ДК *** за ПТП, осъществило се на 05.03.2017г. по вина на управляващия мотоциклет Хонда **. В контекста на изложеното с мотивирано писмо изх. № 310002583/14.03.2022г. е отказано изплащане на обезщетение за неимуществени вреди на ищцата. Оспорва се, че водачът на лекия автомобил има вина за настъпването на процесното ПТП.

Оспорва се активната материално правна и процесуална легитимация на ищцата да предяви настоящия иск. Оспорва се и обстоятелството, че тя е претърпяла неимуществени вреди от смъртта на пострадалия.

На първо място вина за настъпване на катастрофата има единствено водачът на мотоциклета – починалия **, който е управлявал със скорост 95,36 км/ч., забранена за движение в градска среда. Той не е предприел действия да контролира мотоциклета и да съобрази движението си с конкретната пътна обстановка. Нарушил е разпоредбите на чл.21 ал.1 от ЗДвП и ал.2.

Оспорва се освен вината на водача на автомобила и причинно следствената връзка между поведението му и настъпването на вредоносния резултат. Причинно следствената връзка е в доказателствена тежест на ищеца по делото.

За водача на автомобила ударът е бил непредвидим и непредотвратим по какъвто и да е начин. Той е подал сигнал до останалите участници в движението за намерението си да промени положението си спрямо пътя и посоката си на движение. Не е могъл да предположи, че скоростта на мотоциклета не е в рамките на разрешената до степен водачът на мотоциклета да не може да го види и да реагира.

Не става дума за принос, а за изключителна вина единствено на пострадалия мотоциклетист при осъществяване на фактическия състав на непозволеното увреждане спрямо него самия. Налице е самоувреда.

Твърдението за съвместен живот на ищцата с пострадалия само по себе си не е абсолютна предпоставка за основателност на исковете. Липсват доказателства за поддържана особено близка и трайна житейска връзка. Оспорва се твърдението в исковата молба за споделяне на общо жилище и битови навици с пострадалото лице, включително за продължителен период от време. Няма данни за настъпили неимуществени вреди на ищцата.

Оспорва се размера на исковата претенция като значително завишен. Такъв размер не отговаря на действителната фактическа обстановка, на критериите

за справедливост и на съдебната практика.

Като акцесорна ,неоснователна се явява претенцията за присъждане на лихва за забава.На следващо място ,лихвата неправилно се претендира от датата на настъпване на деликта.

С тези мотиви ответникът настоява за отхвърляне на обективно съединените искиви претенции изцяло,ведно с всички законови последици.

В срок от ищеца по делото е постъпила допълнителна искова молба,в която се уточнява следното:

Неоснователно е възражението за изтекла погасителна давност по отношение на претенцията на ищеца,видно от датата на депозиране на настоящата искова молба.

Твърди се,че ищцата е имала продължителна връзка с пострадалия и дори все още живее в дома на родителите му.

Постановлението за прекратяване на наказателното производство няма обвързваща за съда сила,като в чл.300 от ГПК изрично е посочено,че единствено влязлата в сила присъда и приравнените на нея решения са тези,които са задължителни за съда.

По въпроса за лихвите е налице трайна и непротиворечива съдебна практика.

Поставят се допълнителни въпроси към вещото лице по техническата експертиза,които са от значение за изясняване на делото от фактическа страна и следва да се допуснат.

В допълнителен отговор ответникът поддържа всички възражения и оспорвания,направени с отговора на исковата молба,както и своите доказателствени искания.

Окръжният съд,като взе предвид събраните в производството гласни и писмени доказателства,както и заключението на изслушаната автотехническа експертиза,приема за установено от фактическа страна следното:

По делото не е спорно,че автомобилът,с който е причинено ПТП е застрахован в ответното дружество по риска „Гражданска отговорност“ на автомобилистите ,нито,че е предявена претенция по чл.380 ал.1 от КЗ на 23.02.2022 г. за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди от ищцата по делото,която е останала неудовлетворена от ответното дружество.

Не е спорно също и,че ищцата е живяла на съпружески начала в дома на родителите на починалия *** до момента на смъртта му,факт ,който се установява по несъмнен начин и от показанията на разпитаните по делото свидетели.

Прави се възражение за изтекла погасителна давност на основание чл.378 от КЗ.

Съгласно чл.378 ал.2 от КЗ правата и задълженията по застрахователния договор“Живот“,“Злополука“,“Заболяване“ и по преки искиве по застраховки „Гражданска отговорност във връзка със застрахователното обезщетение или сума ,се погасяват с петгодишна давност ,която започва да тече от датата на настъпване на застрахователното събитие.Пътнотранспортното произшествие,предмет на иска е настъпило на 05.03.2017г., исковата молба е предявена на 02.03.2022г.,в рамките на петгодишния давностен срок.По тези съображения съдът намира за неоснователно възражението на ответното дружество за изтекла погасителна давност по претенцията.Следва да се има

предвид и разпоредбата на чл.378 ал.9 от КЗ ,която предвижда спиране на теченето на давностния срок от датата на предявяване на претенцията пред застрахователя до произнасянето му,съответно до изтичане на максималния срок за произнасяне.

По повод пътния инцидент ,състоял се на 05.03.2017г. е образувано ДП №186/2017г.по описа на Първо РУ на МВР Добрич,което е приключило с влязло в сила Постановление за прекратяване на производството от 21.03.2018г.на Окръжна прокуратура гр.Добрич,потвърдено с Постановление от 13.07.2018г.на Апелативна прокуратура гр.Варна.Прието е,че водачът на л.а. „Тойота Рав 4“,с ДК*** В. П. не е нарушил императивни разпоредби на ЗДвП,а вина за настъпване на произшествието има починалия водач на мотоциклета „Хонда“ с рег.***-***,който е нарушил правилата за движение по пътищата ,движейки се в населено място с неразрешена скорост-чл.21 ал.1 от ЗДвП и чл.20 ал.2 от ЗДвП,а именно водачите на ППС са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства,които управляват ,и при избиране на скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия,с релефа на местността,със състоянието на пътя и на превозното средство,с интензивността на движението и конкретните условия на видимост,за да бъдат в състояние да спрат пред пряко предвидимо препятствие.Водачите се длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат,когато възникне опасност за движението.

Съгласно съдебната практика,постановлението за прекратяване на наказателното производство не е задължително за гражданския съд,както присъдата,влязлото в сила споразумение ,тъй като няма сила на пресъдено нещо по отношение на фактите на извършване на деянието ,неговата противоправност и вината на дееца-в този смисъл Определение №183/06.03.2012г. на ВКС по т.д.№434/2011г. и Решение №1441/02.12.2008г. на ВКС по гр.д.№6245/2007г. и др.

От страните не се спори,че смъртта на приятеля на ищцата,с когото тя е живяла на съпругески начала е настъпила вследствие на ПТП,състояло се на 05.03.2017г.

Спорни са елементите на фактическия състав на непозволеното увреждане,а именно ответникът оспорва ,че е налице противоправно деяние на водача на л.а. „Тойота Рав 4“,с ДК*** В. П.,че същият е виновен за настъпването на произшествието,като твърди ,че смъртта на пострадалия се дължи изключително на неговото противоправно поведение-неспазването на императивни разпоредби на ЗДвП .

От изслушаната по делото съдебно автотехническа експертиза се установява следното:

На 05.03.2017г. настъпва пътнотранспортно произшествие с участници л.а. „Тойота Рав 4“,с ДК*** В. П. и мотоциклет Хонда,с рег.*** в гр.Добрич,по ул. „****“,като платното за движение има следните характеристики-общата му ширина е 10,70м.,разделено е на три ленти за движение,две в посока към изхода на гр.Добрич и една в посока –центъра на гр.Добрич. Единичната лента за движение в посока центъра на гр.Добрич е с ширина 3,60м.,а лентите с посока на движение към изхода на града са съответно със ширина 3,40 м. и 3,70м.Пътната настилка е била асфалтова,без неравности и повреди в района на местопроизшествието.

Маркировката,която разграничава двете ленти е прекъсната ,видимо добре

очертана, а между средната и крайната дясна лента по посока на огледа е непрекъснатата видимо добре очертана, като в района на произшествието пред портала на Вторични суровини непрекъснатата е почти изтъркана и липсва, а прекъснатата между средната и крайната лява лента е слабо видима.

Ударът между двете превозни средства е настъпил в средната лента, по посока на движението на пътните превозни средства, в посока центъра на град Добрич. Ударът се е осъществил между предното колело на мотоциклета „Хонда“ и задната лява част на л.а. „Тойота“, на разстояние 0,55 м. вдясно от задния ляв ъгъл на автомобила.

Механизмът на произшествието е следния: На 05.03.2021 г. около 12,40-12,50 ч. в гр. Добрич, по ул. „****“ в посока на околоръстен път се е движел л.а. Тойота, управляван от В. Д. П.. Времето е било ясно, налице е била много добра видимост. Когато лекият автомобил „Тойота“ е достигнал да предприети Вторични суровини, е подминал портала му, направил е обратен завои, след което е спрял с десните си колела в непосредствена близост до десния бордюр, насочен с предната си част по посока към центъра на града. Водачът слязъл от автомобила, провел разговор със служители в предприятието и след това се е върнал и се е качил отново на автомобила си. Преди да потегли се е огледал в огледалата за обратно виждане и е видял зад себе си в далечината мотоциклет, движещ се към центъра на града. По тази причина е потеглил плавно в посока центъра на града. В същото време в същата лента и посока се е движел мотоциклетиста с мотоциклет „Хонда“***. В резултат на взаимното пресичане на траекториите на двете пътни превозни средства е настъпил удар, вследствие на който мотоциклетът пада върху платното за движение и се придвижва в това положение на 17-18 м. напред и вляво, а водачът се отделя от седалката и прелита над лекия автомобил, след което пада върху платното за движение в близост до левия му бордюр, на мястото, където е установено петното кръв и каската му. След удара лекият автомобил се отклонява в дясно, придвижва се 16,50 - 17,50 м., след което се установява в покой.

Според вещото лице широчината на лентата за движение по посока на центъра на гр. Добрич и скоростите на движение на двете превозни средства не са давали техническа възможност на водача на мотоциклета да извърши маневра изпреварване на лекия автомобил, при условие, че от техническа гледна точка непосредствено преди произшествието лекият автомобил се е движел на минимално безопасно разстояние от десния край на платното за движение.

От мястото, където е бил спрян автомобила неговият водач е имал техническа възможност да възприеме мотоциклета „Хонда“, когато същият се е намирал на разстояние не по-малко от 240 м. преди мястото на удара. Водачът на л.а. „Тойота“ е имал възможност да предотврати произшествието, ако преди да потегли е изчакал преминаването на мотоциклета.

Мотоциклетистът също е имал видимост към спрелия автомобил, когато се е намирал на разстояние не по-малко от 240 м. преди мястото на удара. Съответно, ако водачът на мотоциклета е реагирал своевременно и е предприел спиране в момента на потеглянето на лекия автомобил и отклоняването му в ляво, той е имал техническата възможност да предотврати произшествието, спирайки преди мястото на удара.

Скоростта на л.а. „Тойота“ към момента на удара е била около 31,90 км./ч.

Скоростта на мотоциклет „Хонда“ непосредствено преди удара е била 95,26 км./ч. При тази скорост опасната зона на спиране на мотоциклета е около 90,33 м. При скорост на движение 50 км./ч. опасната зона за спиране на мотоциклета е около 33,47 м.

Няма данни за наличие на спирачни следи от мотоциклета.

Мястото на удара се установява от представената към експертното заключение скица на мястото, където е станало ПТП, а именно на 1-2 м. от ОР1 и на 4,30-4,60 м. от десния банкет. Към момента на удара л.а. „Тойота“, е бил разположен така, че левите му колела са били в лентата за движение по посока – изхода на града, а десните са били разположени в лентата към центъра на града. Непрекъснатата бяла линия, разделяща тези платна е била между левите и десните колела – обяснения на вещото лице по автотехническата експертиза, дадени в открито заседание на 08.09.2022 г. по делото.

Същата констатация е направена и в Постановление за прекратяване на наказателното производство от 21.03.2018 г. на Окръжна прокуратура Добрич, в което е прието, че в нарушение на чл.15 от ЗДвП В. П. е навлязъл с лявата част на автомобила в насрещната лента за движение, но това може да се обясни с липсващата или недостатъчно добре видима хоризонтална маркировка – единична непрекъсната линия М1.

От обясненията на вещото лице по автотехническата експертиза, дадени в съдебно заседание на 08.09.2022 г. става ясно, че цялата широчина на платното за движение е позволявала безопасно изпреварване, но лентата за движение в посока центъра на града не е позволявала безопасно изпреварване, дори ако автомобилът се е движел максимално вдясно по лентата си за движение.

При така установените факта съдът намира за установено от правна гледна точка следното:

Според съда е налице противоправно поведение както на водача на лекия автомобил, състоящо се в нарушение на чл.15 ал.1 от ЗДвП – задължение на водачите да се движат възможно най-вдясно по платното за движение, а когато пътните ленти са очертани с пътна маркировка да използва най-дясната свободна лента. В случая при маневрата потегляне от статично състояние напред и наляво, водачът на лекия автомобил е пресякъл непрекъснатата линия между своята лента и тази за насрещно движение и се е установил в лентата за движение в посока изхода на гр. Добрич, където е осъществил удара с мотоциклета. Тъй като е имал видимост, както сам признава при разпита си като свидетел водачът В. П. е следвало в изпълнение на задълженията си по чл.5 ал.1 и ал.2 от ЗДвП да изчака преминаването на мотоциклетиста, при което не би се достигнало до процесното пътно транспортно произшествие.

Гражданската отговорност при деликт е по-широко понятие от тази за престъпление по НК. Следва да се спазва общия принцип да не се вреди другимо. Едно деяние може да не бъде съставомерно и същевременно да осъществява признаците на неправомерното увреждане по чл.45 от ЗЗД. Критерия за неправомерно поведение е предприемането на действия, които заплашват основно благо, какъвто е човешкият живот.

Оспорва се вината на водача на лекия автомобил, като се твърди, че предвид изложените мотиви в Постановление за прекратяване на наказателното производство от 21.03.2018 г. водачът на лекия автомобил, при предприемане

на маневрата ,с която се е включил в движението не е могъл и не е бил длъжен да предвиди,че мотоциклетистът ще се движи с непозволена скорост за населено място,а именно с около 95 кв./ч.при разрешена скорост 50 км./ч.

Според настоящия състав на съда водачът е можел и е бил длъжен да предвиди,че е възможно мотористът да се движи с по-висока от разрешената в населени места скорост,което е често срещано явление в действителността.Това предвиждане е част от необходимата и дължима грижа ,водеща до избягване на вредоносните последици от действията на делинквента.В този смисъл е налице небрежност като форма на вина на водача на лекия автомобил.

Причинно следствената връзка обаче между поведението на водача на лекия автомобил и настъпилия пътен инцидент съдът намира за недоказана.Според вещото лице по делото широчината на платното,в което е следвало да се движи водача на лекия автомобил е такава,че дори да се беше движил в най-дясната част на платното и да не беше пресичал непрекъснатата осева линия между двете платна, не се предполага безопасно изпреварване от страна на мотоциклета,предвид и скоростта ,с която се е движел-така отговор на шести въпрос от техническата експертиза и обясненията на вещото лице в съдебно заседание.

При отсъствието на причинно следствена връзка между поведението на водача на автмобиля и настъпилите вреди не е осъществен елемент от фактическия състав на чл.45 от ЗЗД,поради което не възниква деликтната отговорност на водача на лекия автомобил „Тойота“.

С поведението си на пътя,карайки с непозволена за населено място скорост от 95 км./ч.,не зачитайки правилата за движение по пътищата пострадалият сам е причинил вредоносния резултат –а именно собствената си смърт.Липсата на спиращен път е показателна за факта,че мотоциклетистът не е реагирал по никакъв начин за да избегне произшествието –като евентуално намали скоростта и спре или заобиколи лекия автомобил,който е „препечил „пътя му .

Не са налице и основания за ангажиране на субсидиарната отговорност на застрахователя по чл.432 ал.1 от КЗ,доколкото не е налице непозволено увреждане ,осъществено от водача на лекия автомобил.

По тези съобщения съдът не коментира свидетелските показания на разпитаните свидетели на ищеца ,относно създадената между ищцата и починалия ѝ „съпруг“,с когото действително дълго време са живели на съпружески начала дълбока ,изключително силна емоционална връзка,допринесла за по-големи от обичайните болки и страдания и предполагаща обезщетяването ѝ като увредено лице.

С горните мотиви съдът отхвърля предявения иск като недоказан и неоснователен.Лихвите за забава също са недължими,предвид изхода на делото по основния иск.

Дължат се сторените от ответника съдебно деловодни разноси,които са в размер на сумата от 600 лв.-за хонорар на вещото лице по делото,150 лв.юрисконсултско възнаграждение и 30 лв.-депозит за свидетел или общо 780 лв.-сторени по делото съдебно деловодни разноси.

На основание чл.77 от ГПК ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати сумата от 400лв.-дължими разноси по делото,съгласно определение от открито заседание от 08.09.2022г.-дължими за доплащане на

възнаграждението на вещото лице по автотехническата експертиза.

Водим от изложеното Окръжният съд,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска,предявен от П. К. А. ЕГН ***** от гр.Добрич,ул.“****“№49 срещу „ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ“АД,ЕИК 030269049 ,със седалище и адрес на управление:гр.София,1504,район Оборище,бул.“****“№68 с цена на иска сумата от 60 000 лв.-обезщетение за неимуществени вреди-претърпени болки и страдания от смъртта на ***,с когото ищцата е живяла на съпружески начала,с правно основание чл.432 ал.1 от КЗ във вр.с чл.45 и чл.51 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД.

ОСЪЖДА П. К. А. ЕГН ***** от гр.Добрич,ул.“****“№49 да заплати на „ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ“АД,ЕИК 030269049 ,със седалище и адрес на управление:гр.София,1504,район Оборище,бул.“****“№68 сумата от 780 лв./седемстотин и осемдесет лева/сторени по делото разноски.

ОСЪЖДА „ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ“АД,ЕИК 030269049,със седалище и адрес на управление:гр.София,1504,район Оборище,бул.“****“№68 да заплати по сметка на Добрички окръжен съд сумата от 400лв.дължими разноски по делото.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд гр.Варна в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Добрич: _____